

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: V.F.,
státní příslušnost Ázerbajdžánská republika,
proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2020 č. j. OAM-1015/ZA-ZA11-ZA05-2019, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, §13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce obecně namítal, že celé řízení bylo jednostranné a neobjektivní, žalovaný porušil svou povinnost postupovat řádným procesním postupem v souladu s právním řádem ČR, se zásadami a principy činnosti správních orgánů. Žalovaný rozhodnutí nedostatečně

odůvodnil a zákon vyložil chybně. Žalobce dále vyslovil přesvědčení, že v jeho případě je naplněn azylový důvod uvedený v § 12 písm. a) zákona o azylu. Poukázal na to, že v Ázerbajdžánu vládne již po několik desetiletí rodinný klan A., který si zajišťuje moc tvrdými represemi a budováním tuhé diktatury postavené na příjmech z ropy. Dochází zde k manipulaci voleb na různých úrovních, potlačování svobody slova, k likvidaci nepohodlných nevládních organizací, k perzekuci nezávislých novinářů i držení politických oponentů ve vězení. V roce 2014 ázerbajdžánské úřady značně zesílily tlak na nevládní organizace a kritiky režimu. Zatčení byli významní obhájci lidských práv, které žalobce v žalobě konkrétně jmenoval. Ti byli odsouzeni k vysokým trestům odnětí svobody na základě vykonstruovaných obvinění. V následujících letech se úroveň demokracie v Ázerbajdžánu nadále zhoršovala. V roce 2017 byly zavedeny zákony, které omezují svobodná média na internetu, došlo také k opakovaným policejním útokům na homosexuály. Následujícího roku se konaly prezidentské volby, které byly mezinárodními pozorovateli označeny za zcela nedemokratické. Ázerbajdžán tak nadále zůstává jedním z nejméně svobodných režimů v postsovětském prostoru. Žalobce dále poukázal na osud konkrétního novináře a spisovatele, kteří jakožto obhájci lidských práv byli zavražděni. Žalobce zmínil, že občan může být napaden při poklidném posezení v restauraci s přáteli a uvězněn za vandalství jako se to stalo v případě konkrétně jmenovaných bloggerů. V žalobě žalobce popsal i osud reportérky Rádia Svobodná Evropa/Rádia Svoboda, která byla autorkou seriálu investigativních článků odhalujících korupční kauzy na vysoké vládní úrovni.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na závěry, které učinil v žalobou napadeném rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobce jako jediný důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl neutěšenou rodinnou situaci, kdy jeho manželka porodila dítě, opustila ho a on chce o dítě pečovat. Žádost o mezinárodní ochranu se snaží o legalizaci zdejšího pobytu. Žalobce není uveden jako otec na rodném listu dítěte a sňatek z Ázerbajdžánu není v České republice legalizován. Manželství existuje pouze formálně a v případě vztahu žalobce a jeho novorozeného dítěte neexistuje žádný vztah jak v rovině formální, tak ani fakticky, neboť žalobce se se svým údajným dítětem nikdy nesetkal, o jeho narození se dozvěděl díky sociálním sítím, manželka s ním odmítala dlouhodobě komunikovat. Žalobcem uváděné rodinné vazby nemohou být důvodem pro udělení azylu či doplňkové ochrany.
4. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci. Žalobce doplnil, že u Okresního soudu ve Znojmě podal návrh na určení otcovství k nezletilé V. T., narozené X. Má zájem podílet se na výchově dcery a péči o ni podle svých zvyklostí. Proto chce zůstat v České republice. Má informace o tom, že matka dítěte se dostavila na sociální odbor příslušného úřadu a oznámila tam, že o dítě se stará sama, že dítě nemá otce. Poukázal na to, že matka dítěte dostává různé sociální dávky, na kterých je závislá. Má i vysoké dluhy. Žalobce sdělil, že jeho úmyslem je zůstat v České republice. Proto také požádal o mezinárodní ochranu, přičemž důvodem je péče o nezletilou dceru.
5. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 17. 11. 2019. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany, v rámci údajů k podané žádosti a v pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobce sdělil, že nemá žádné politické přesvědčení, politiku sleduje pouze v médiích. Je státním příslušníkem Ázerbajdžánské republiky, má ázerbajdžánskou národnost. V Ázerbajdžánu uzavřel manželství s českou státní občankou S.T. Sňatek byl uzavřen 19. 12. 2018 v Baku. S manželkou se seznámil v červenci 2018 ve Vídni. 6. 11. 2018 se přestěhovali do Ázerbajdžánu. S manželkou se rozešel asi v polovině roku 2019. Sňatek nebyl legalizován v České republice. O narození dcery se dověděl od své tety, která tuto informaci sdílela na Instagramu. Jeho teta a jeho manželka mají společné příbuzné. Žádostí o azyl se snaží dosáhnout toho, aby jeho dcera nevyrůstala bez otce. Domnívá se, že by se v České republice mohl profesně uplatnit a podílet se na její výživě. Čtyřikrát žádal o prodloužení víza za účelem sloučení rodiny. Na pátý pokus byla jeho žádost zamítnuta a dostal příkaz k vycestování. Manželka se s ním odmítala kontaktovat. Co se týče dalších skutkových zjištění z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tam uvedená skutková zjištění jsou správná a korespondují s obsahem správního spisu.
7. Součástí správního spisu jsou rovněž informace shromážděné žalovaným ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Ázerbajdžánu. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP – Ázerbajdžán, bezpečnostní a politická situace v zemi, ze dne 18. 6. 2019, z Informace MZV ČR č. j. 121241-6/2019-LPTP, ze dne 23. 7. 2019, ze Zprávy Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv za rok 2019, z 11. 3. 2020, ze Zprávy Mezinárodní organizace pro migraci – údaje o zemi Ázerbajdžán, 2019. Žalovaný dále vycházel z dokladů, které žalobce předložil a vztahují se k jeho sňatku se S. T., a rodný list žalobce.
8. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o mezinárodní ochranu je snaha o řešení neutěšené rodinné situace, kdy jej jeho manželka opustila, porodila dítě, o které chce on pečovat. Dalším důvodem je snaha o legalizaci pobytu na území České republiky.
9. Dne 15. 5. 2020 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí, či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce této možnosti nevyužil, nenavrl žádné další podklady pro rozhodnutí a žádné námitky nevyslovil ani proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Na závěr toliko zopakoval, že nemá kontakt se svým dítětem, o dítě má zájem, matka dítěte mu ale přístup k němu odpírá. Matka dítěte s ním žít nechce. Požaduje ovšem po něm finanční výpomoc. Sňatek v České republice nebyl legalizován, takže jeho manželka před českými úřady vystupuje jako svobodná.
10. Krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace v Ázerbajdžánu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální datu vydání napadeného rozhodnutí.

11. Krajský soud podotýká, že azyl je institutem zcela výjimečným vycházejícím z mezinárodních závazků, umožňujícím osobám čelícím ve své vlasti vážnému ohrožení života, zdraví nebo svobody ze zákonem striktně vymezených důvodů nalézt ochranu v jiné zemi. Udělení azylu či doplňkové ochrany na základě jiných než zákonných důvodů není možné. Nejvyšší správní soud dlouhodobě odmítá snahu o legalizaci pobytu cizinců prostřednictvím institutů azylového práva (viz např. rozsudky č. j. 4 Azs 7/2003 – 60, č. j. 7 Azs 138/2004 – 44 a další).
12. Podle ust. § 12 zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině, nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
13. Pronásledováním se podle § 2 odst. 4 zákona o azylu rozumí porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se dle § 2 odst. 6 zákona o azylu rozumí státní orgány, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace včetně mezinárodní organizace kontrolující stát nebo podstatnou část území, nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmou.
14. Krajský soud předně konstatuje, že hlavním důvodem zahájení správního řízení ve věci mezinárodní ochrany je snaha žalobce o setrvání na území České republiky a legalizace jeho pobytu. Co se týče tvrzené rodinné vazby v České republice, soud činí závěr, že důvody pro udělení azylu dle citovaného § 12 zákona o azylu jsou jednoznačně vymezeny a žádné jiné důvody není možné tomuto výčtu podřadit. Namítal-li žalobce v žalobě, že splňuje podmínky pro udělení azylu dle § 12 písm. a) zákona o azylu, nelze mu přisvědčit. Žalobce totiž neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu. Žalobce sám sdělil, že nikdy nebyl členem žádné politické strany nebo organizace, nemá žádné politické přesvědčení, nezmínil žádné potíže, kterým by v Ázerbajdžánu čelil. Důvodem podání žádosti o azyl v České republice je skutečnost, že jej opustila manželka, která žije v České republice a on chce pečovat o jejich společné dítě. Ve vztahu k žádosti žalobce o mezinárodní ochranu jsou bez právního významu jeho tvrzení o pronásledování v žalobě jmenovaných lidskoprávních aktivistů, bloggerů či investigativních novinářů, neboť tvrzené pronásledování těchto osob nemá s žalobcem naprosto žádnou souvislost. Skutečnost, že v některé zemi existuje ne zcela demokratický režim, zákony jsou zneužívány ku prospěchu některých osob, které v mnoha případech pošlapávají lidská práva, neznamená, že kterýkoliv občan takové země je tomuto negativnímu vlivu přímo nebo zprostředkovaně vystaven. Pouhý fakt, že žadatel

pochází ze země, která je uvedeným způsobem problematická, nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona o azylu.

15. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 26. 1. 2021

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně